

В проектировании одежды сегодня можно считать успешно решаемым вопрос обеспечения качества посадки изделия на фигуре потребителя. Однако в отечественной практике проектирования недостаточно внимания уделяется соответствию восприятия одежды потребителем и связи с предметной средой.

В технической литературе выделяют основные направления исследований, необходимые в проектировании одежды:

- совершенствование различных стадий проектирования на основе психофизических техниках исследования;
- разработка теоретических и методологических основ проектирования на основе социальной перцепции (с целью реализации визуального имиджа человека с помощью одежды), а также исследование социальных, эргономических и др. компонентов психологической комфортности;
- совершенствование процесса конструирования на основе психофизического подхода к конструктивной модификации при решении различных задач проектирования;
- развитие маркетинговых исследований на основе психофизических, социологических методов, позволяющих исследовать потребительские предпочтения;
- эскизирование, конструирование, моделирование и создание образцов изделий.

Конструктор, дизайнер, художник-модельер в современных условиях способен индивидуально спроектировать и создать костюм, так как сам должен владеть этими навыками, уметь применять их на практике.

Для продуктивного решения вышеперечисленных задач предлагается использовать метод проблемного обучения студентов, в ходе которого они приобщаются к объективным противоречиям научного знания и способам их разрешения, учатся мыслить, творчески усваивают знания и принимают самостоятельные решения. Метод направлен на самостоятельный поиск студентами новых понятий и способов действия. Предполагается последовательное и целенаправленное выдвижение перед студентами познавательных проблем, при разрешении которых активно усваиваются новые знания. Данный метод способствует развитию особого стиля мышления, прочности знаний и творческого применения их в практической деятельности (например, работая в опытно-экспериментальной швейной лаборатории на кафедре «Проектирования и технологии в сервисе» в процессе создания конкурсных коллекций, в результате выпуска готовый промышленный образец).

Проблемное обучение представляет собой педагогический процесс, основанный на закономерностях управления учебной познавательной деятельностью и нацеленный на развитие познавательной самостоятельности и творческих способностей студентов. В ходе такого процесса у студентов воспитываются важнейшие характеристики личности – познавательная активность и самостоятельность, которые являются залогом становления профессиональной направленности. Организация проблемного обучения – одна из задач вузовской методики обучения.

Таким образом, организация проблемного обучения через непосредственное участие в научно-производственном процессе, мотивирует развитие творческого потенциала личности, формирует профессиональную компетенцию будущих инженеров – конструкторов, дизайнеров, художников-модельеров, что является в конечном итоге формой созидания и реализации культуры в личности студентов.

Источники и литература

1. Андросова Э.М. Основы художественного проектирования костюма. Челябинск. 2004г.
2. Деркач А.А. Акмеология. - М. 2004г.
3. Коробцева Н.А. Проектирование одежды: импрессионный подход. - М. 2001г.
4. Левина М.М. Технологии профессионального педагогического образования. - М. 2001г.
5. Фомин Н.В. Теоретическая модель конкурентоспособного специалиста // Инновации в образовании, №3, 2004г.

Макац Д.В., Макац В.Г.

ФУНКЦІОНАЛЬНО-ЕНЕРГЕТИЧНА СИСТЕМА ЛЮДИНИ ЯК СУЧАСНА БІОФІЗИЧНА РЕАЛЬНОСТЬ

Питання про Китайські акупунктурні канали останнім часом викликало запекле протистояння. Є чи ні? Красива Східна легенда чи невизнана реальність? Сьогодні ми схилиємо голову перед предками, які зуміли зберегти і донести до нашої цивілізації надзвичайно складну інформацію про дивовижне і універсальне творінні Природи – систему енергетичної регуляції живої Матерії. Протягом багатьох тисячоліть колосальні по значенню знання появлялися і безслідно зникали, періодично розбухуючи і гальмуючи загальний розвиток людства. Відкрита уже в котрий раз, система виявилася одночасно надзвичайно складною і простою, логічною і реальною. Її визнання і використання відкриває не тільки чисту сторінку природознавства, але і формує нову парадигму медицини третього тисячоліття з усіма наступними наслідками!

Почавши розробку біоактиваційної методології (новий, офіційно визнаний в Україні і Росії напрямок - біоактиваційна терапія), ми практично переконалися в реальності гіпотетичних шляхів передачі енергії. Без традиційних джерел струму, лише за рахунок контактної різниці електродних потенціалів біологічну систему примусили генерувати струм в штучно утворене зовнішнє коло. Але як виявилось, прояв природної енергетичної активності залежить від однієї неодмінної умови. Біоелектричний ланцюг повинен бути утворений двома БАЗ одного і того ж каналу. З вражаючою постійністю просторово-геометричний фено-

мен біоелектричної активності повторювався в цих умовах і зникав при порушенні хоча б одного з контактів. Другим доказом феномену стало різке зменшення біоелектричної активності в колі між двома БАЗ традиційно різних каналів. Так була започаткована можливість природним шляхом показати біофізичну реальність невідомої системи. При цьому хочеться звернути увагу опонентів на суттєву різницю між поняттями "біоелектрична активність каналу (виявляється без зовнішніх джерел живлення)" і "добре електропровідна лінія - "ріодораку" по Накатані (виявляється тільки при використуванні зовнішніх джерел струму)"!

Вивчення феномену спочатку не виявило закономірностей в динаміці біоелектричної активності окремих біологічно активних зон і енергетичних каналів. З часом ми зрозуміли наступне: електричне навантаження на БАЗ (рутинні технології електропунктурної діагностики) обумовлює лише специфічну відповідь на реальне подразнення і ні в якій мірі не являється діагностичним; абсолютні значення динамічної активності функціонально-енергетичних систем (ФЕС) не являються джерелом інформації (виходом з положення стала оцінка взаємозалежності між окремими ФЕС у відносних одиницях); без урахування ефекту періодичної переваги біоелектричної активності в симетричних БАЗ неможливо отримати стабільні і вірогідні результати.

Врахування вище наведеного і авторська методологія програмного аналізу забезпечили коректні умови обстеження і дозволили: відкрити приховану тисячоліттями біофізичну реальність - функціонально-енергетичну систему біологічних об'єктів і виявити предмет її безпосереднього впливу - динамічну сталість вегетативного функціонально-енергетичного гомеостазу (диплом на відкриття НВ№18 від 27.11.2000 р., виданий Українською Міжнародною академією оригінальних ідей (реєстраційне свідоцтво Міністерства юстиції України № 264 від 22 лютого 1994р.),

Суть відкриття визначається його формулою: "На значному експериментальному матеріалі (8.256 спостережень) відкрита гіпотетична функціонально-енергетична система біологічних об'єктів - матеріальна основа китайської "Чжень-цзю терапії". Світових аналогів немає. Доказані її енергетична суть і пряме відношення до вегетативного гомеостазу. Виявлені біофізичні механізми функціонального контролю, регуляції і впливу на ефективність симпатичного та парасимпатичного відділів вегетативної нервової системи (аналогі - традиційних ЯН і ІНЬ станів організму). Встановлені рангові значення активності окремих функціонально-енергетичних систем (меридіанів) в регуляції вегетативної рівноваги. Відкриті взаємозалежні, самостійно функціонуючі замкнуті енергетичні цикли (комплекси функціональних систем) і базові біофізичні механізми регуляції вегетативного гомеостазу, особливості взаємозалежності між окремими функціональними системами організму. Виявлені закономірності формують новий реабілітаційний напрямок - "Біоактиваційна терапія". Відкриття зареєстроване під назвою - "Функціонально-енергетична система біологічних об'єктів (ефекти Макаца)".

Яскравим прикладом виявлених взаємовідношень являється функціональна система Р (легені). Так, при її збудженні (мал. 1) до і після зони вегетативної рівноваги, закономірно зростає активність GI, С, МС і пригнічуються функції E, RP, V, R, VB та F (тут і далі шифри окремих ФЕС наводяться по французькій міжнародній класифікації). Особливу біофізичну активність при цьому проявляють функціональні системи IG, TR та в деякій мірі GI. Останні при збудженні функціональної системи Р до зони норми закономірно підвищують свою активність і так же закономірно пригнічуються при збудженні Р вище зони вегетативної рівноваги. Як показав подальший аналіз, узана закономірність найбільш яскраво проявляється при збудженні (пригніченні) функціональних систем С та МС. Пригнічення функціональної системи Р обумовлює закономірні зворотні залежності, що являється лишнім доказом їх реальності. Деякі функціонально-енергетичні системи зберігають сталий рівень своєї активності при збудженні, або пригніченні інших систем, а деякі реагують лише при певному стані своєї активності.

Ці, та багато інших залежностей однозначно свідчать про біофізичну реальність і наявність в біологічних об'єктах електропровідних каналів (меридіанів) - специфічної функціонально-енергетичної системи.

Таким чином, перше що показує аналіз отриманих гістограм це біофізична закономірність односпрямованої і різноспрямованої реакції на збудження (пригнічення) окремих ФЕС. Для зручності в наступних гістограмах біоелектричної активності вони розташовані по окремим групам, які, як виявилось далі, формують окремі відносно самостійні функціонально-енергетичні цикли (ФЕК-и).

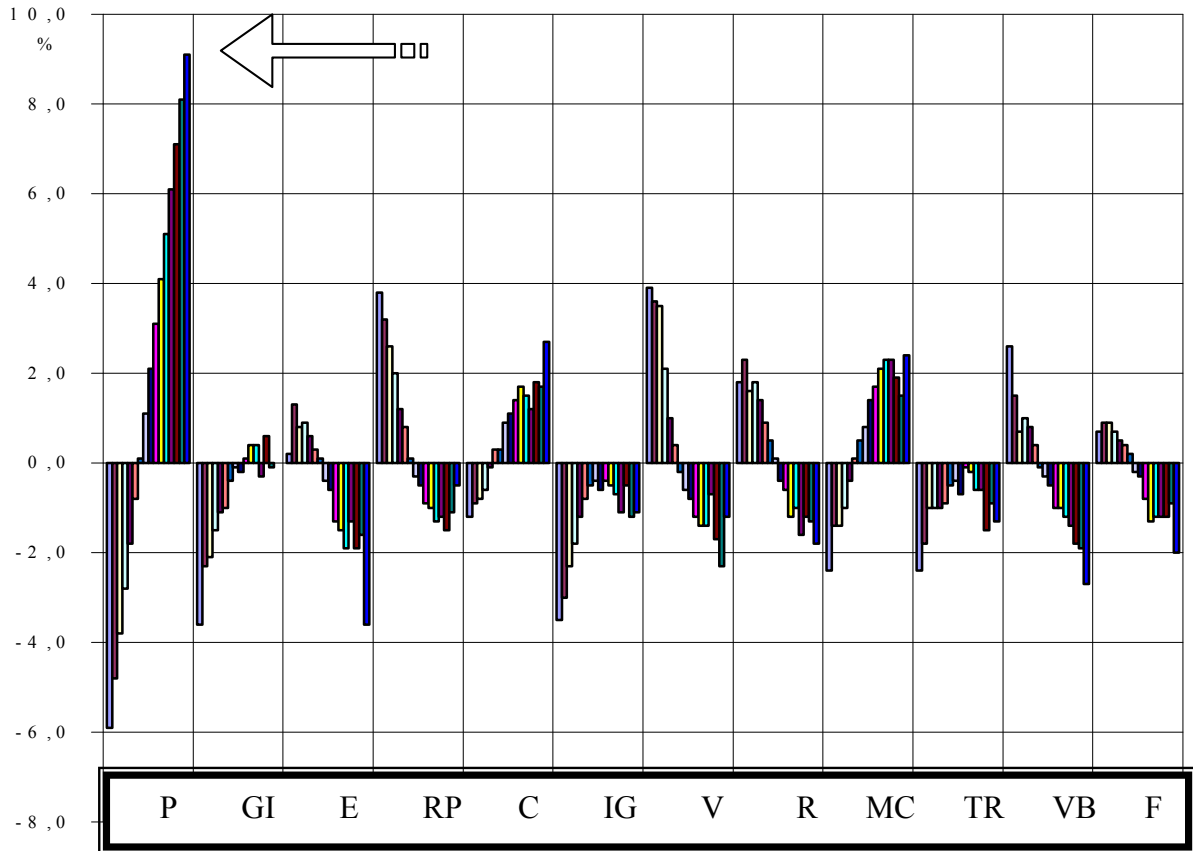
Аналіз експериментального матеріалу свідчить.

1. При збудженні (пригніченні) активності ФЕС RP-V спостерігається специфічна картина біофізичної залежності інших систем. Їх активність відповідно пригнічується (збуджується) в залежності від початкового стану ФЕС RP і V (мал.2, на прикладі RP). Виявлений тип залежності свідчить про вагоме значення ФЕК RP-V в регуляції між системних біофізичних взаємовідносин.

2. Зміна активності функціонально-енергетичних систем Р-МС-С (мал. 3, на прикладі МС) свідчить про специфічну біоенергетичну залежність між системних відносин. По-перше, збудження (пригнічення) указаних ФЕС супроводжується пригніченням (збудженням) комплексів RP-V і E-R-VB-F. При цьому проявилася група ФЕС (IG-TR-GI), які на любую послідовну зміну активності Р-МС-С (збудження, або пригнічення однієї з них) відповідають парадоксальною реакцією: збудженням до зони умовної норми і наступним пригніченням від зони норми. Виявлена закономірність однозначно указує на момент біофізичного конфлікту (в подальшому контролю і регуляції) в між системних відношеннях.

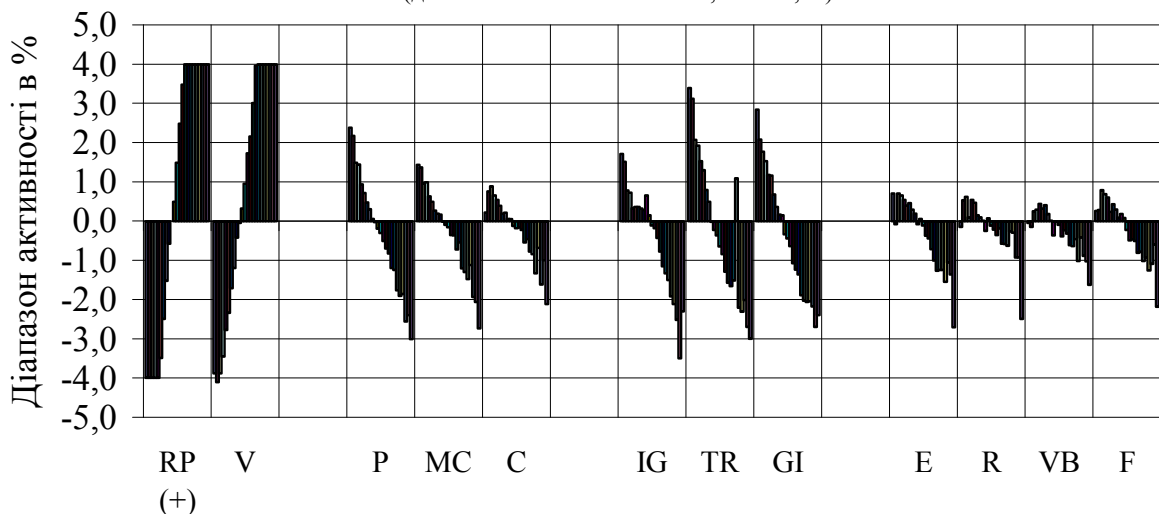
3.Збудження (пригнічення) ФЕС IG-TR-GI супроводжується значним пригніченням (збудженням) функціонально-енергетичних систем RP-V і E-R-VB-F (мал.4, на прикладі TR). При цьому реакція-відповідь з боку комплексу Р-МС-С виявляється неоднорідною: збудження IG супроводжується вираженою активацією Р-МС-С і, навпаки; збудження TR супроводжується активацією Р-С, парадоксальною реакцією

з боку МС і, навпаки; збудження GI супроводжується активацією ФЕС Р і практичною відсутністю реакції з боку МС і С. Виявлені біофізичні особливості залежної між системної активності при збудженні (пригніченні) комплексу IG-TR-GI, свідчать про його специфічне значення в механізмах регуляції.

Мал.1 Вплив збудження функціонально-енергетичної системи Р (легені) на активність інших систем (по відношенню до зони вегетативної рівноваги)

Мал.2 Залежність ФЕС від збудження RP (діапазон активності в %: -8,82 +15,35)

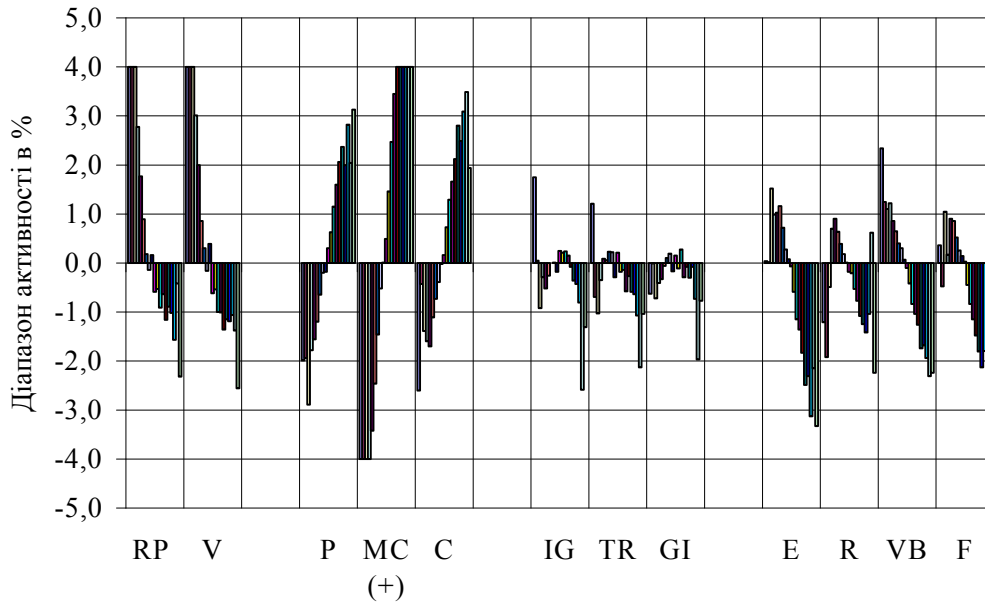
4.Зміна активності ФЕС E-R-VB-F (мал.5, на прикладі F) супроводжується відповідно протилежною реакцією з боку інших систем (RP-V, P-МС-C,IG-TR-GI).

При цьому звертає на себе увагу величина відповіді з боку окремих груп ФЕС: максимальне пригнічення (збудження) функціонально-енергетич-ної системи V при збудження (пригніченні) ФЕС VB,R і F; максимальне пригнічення (збудження) функціонально-енергетичної системи RP при збудженні (пригніченні) ФЕС E.

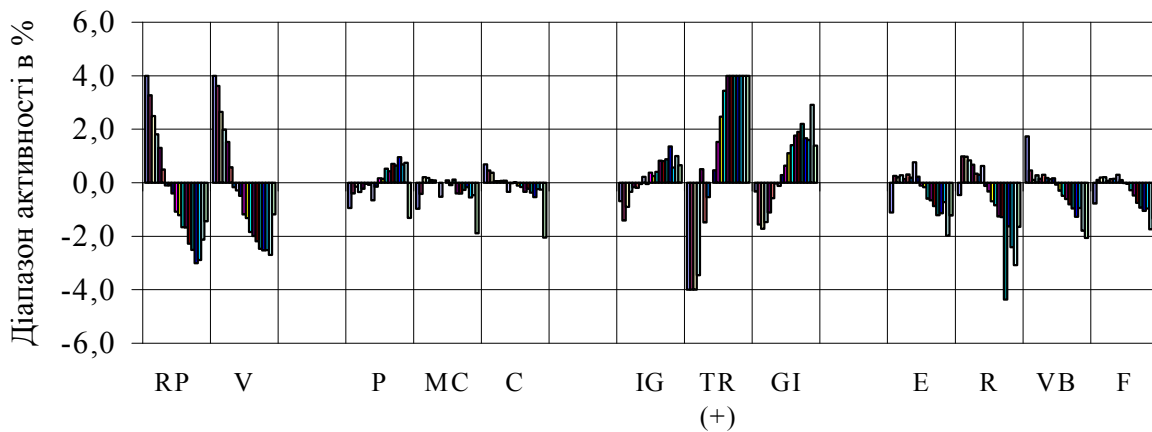
Таким чином стали відомими чотири типи взаємозалежних біофізичних відношень між окремими функціонально-енергетичними системами.

1. Взаємозалежне збудження (паралельне збудженню провідної функціональної системи підвищення активності деяких інших ФЕС).
2. Взаємозалежне пригнічення (паралельне пригніченню провідної функціональної системи зменшення активності деяких інших ФЕС).
3. Відсутність реакції залежності між окремими ФЕС.
4. Парадоксальна реакція: збудження (пригнічення) залежної ФЕС до зони вегетативної рівноваги, паралельно активності провідній функціональній системі, і наступна протилежна реакція пригнічення (збудження) від зони вегетативної рівноваги.

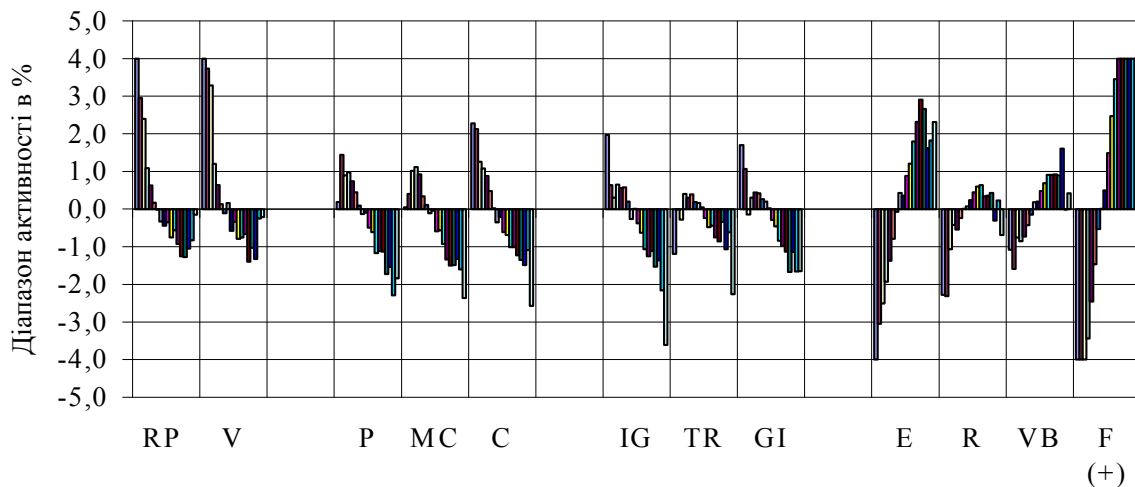
Мал.3 Залежність ФЕС від збудження МС
(діапазон активності в %: -7,13 +13,0)

Мал.4 Залежність ФЕС від збудження TR
(діапазон активності в %: -6,17 +12,16)

Мал.5 Залежність ФЕС від збудження F
(діапазон активності в %: -6,42 +12,62)

Джерела та література

1. Макац В.Г. Биогальванизация в физио- и рефлексотерапии // - Винница, 1992. - 236 С.
2. Макац В.Г., Макац Д., Макац С., Ладуба Ю., Власюк В. Функціональна біоенергодіагностика стійкості вегетативної нервової системи і її біоактиваційна корекція // - Вінниця, 1997. - 98 С.
3. Макац В., Нагайчук В., Макац Д., Макац Д. Основи біоактиваційної медицини (відкрита функціонально-енергетична система біологічних об'єктів) // - Вінниця, 2001. - 3215 С.
4. Макац В., Макац Д., Нагайчук В., Макац Д. Функціонально-енергетическая система биологических объектов (теория и ошибки Китайской Чжень-Цзю терапии) // - Винница, 2002. - 154 С.
5. Макац В., Макац Д., Макац Д. Функціонально-енергетична система людини і вегетативний гомеостаз (енергетична матриця живого) // - Вінниця, 2003. - 235 С.

Нікітіна І.М.

ЕТИЧНО-ВИХОВНА ФУНКЦІЯ КАЗКИ

Чому багато вихованих сучасних батьків, які зацікавлені в щасливому розвитку своїх дітей, зневажають цінність казки і позбавляють своїх дітей можливості насолодитися тим надбанням, яке містять вигадані історії?

Деякі люди твердять, що казки не передають реальної картини світу і це порушує ідею здорового етичного виховання дитини. У цьому випадку слід зазначити, що бачення реальності очима дитини і дорослої людини не збігається і жодна здорова дитина не віритиме, що казка описує світ реалістично.

Деякі батьки навмисне не розповідають своїм дітям історії про вигадані події в казках, щоб уникнути пояснень про наявність у них категорії правдивості. Таке ставлення до казок викликано допитливістю дитини: “Це правда?” Багато казок дає відповідь ще до того, як питання виникло, – вже на початку казки. Наприклад, “Алі Баба та сорок розбійників” починається: “У далекі часи, в далекій країні...” Казка братів Грімм “Король Жаба” відкривається словами: “У далекі часи, коли ще існувало чудо...” [2] Такий початок дає зрозуміти, що події в казці займають специфічний рівень реальності. Деякі казки починаються досить реалістично: “Одного разу жили собі чоловік та жінка і мріяли про дитину”. Але дитина, яка знайома з казками, завжди розширює поняття минулого часу в уяві і набуває розуміння “країни чудес”. Це свідчить про те, що розповідь тієї самої історії дещо нівелює самоцінність казки і підносить ряд проблем, пов'язаних з етичним вихованням дитини.

“Правда” в казках не є рядом істинних фактів, а є правдою нашої уяви. Перш ніж дитина зіткнеться з першими проявами реального життя, вона мусить мати схеми відносин, щоб правильно його оцінити. Коли дитина запитує, чи є казка правдивою, вона хоче дізнатися, чи робить казка важливий внесок у її розуміння, чи несе в собі важливу інформацію для розширення світосприйняття.

У відповідь на запитання, чи розповідає казка правду, доводиться апелювати не до фактичного терміна “правда”, а до моменту сприйняття дитиною казки, будь то страх, який має властивість зачаровувати, чи її відчуття единого суперництва. Решту питань пояснює той факт, що події в казках відбуваються не в цей момент часу і не в цьому місті, а в далекій-далекій вигаданій країні. Батьки, які з дитинства переконалися у важливості казок, не будуть мати труднощів при відповіді на питання дитини; але дорослим, які вважають, що казки – це не більш як збірка неправдивих історій, краще й не намагатися розповідати дітям казки; їм усе одно не вдасться зробити це належним чином і збагатити життя дитини.

Деякі батьки застерігають дітей від захопливих фантазій у казці; побоюючись, нібито, слухаючи казку, діти повірять у чудо. Але кожна дитина вірить у чудеса і тільки поступово позбавляється цього, стаючи дорослою (сприймаючи все те, що розчарувало її в реальному житті, вона вчиться довіряти). Багато неспокійних дітей, яким ніколи не розповідали казок, наділяють електронні іграшки магічними властивостями негативного руйнівного характеру, які не описує жодна казка [3].

Інші батьки вважають, що казка може перенаситити дитину фантазією настільки, що вона відмовиться сприймати реальне життя. Вони помиляються, адже саме протилежне судження і є правильним. Уявімо собі, що всі ми, несумісні, повні суперечностей, – одна ціла індивідуальність. Як би там не було, досвід завжди впливає на всі аспекти індивідуальності разом. І в кінцевому підсумку індивідуальність, щоб бути спроможною розв'язувати життєві проблеми, має бути розвинутою на базі поєднання багатой фантазії, твердої свідомості і здатності швидко сприймати реальність.

Помилковий розвиток спостерігається тоді, коли один з компонентів індивідуальності – ід, его або суперего; свідоме чи несвідоме – перемагає і виснажує всі ресурси індивідуальності. Саме те, що деякі люди відмовляються від сьогодення й занурюються у сферу мрій, і стало підґрунтям помилкової ідеї, нібито перенасичене фантазіями життя заважає успішному розв'язанню проблем сьогодення. Насправді ж ті, хто занурений у фантазію і живе своїми мріями, оточені роздумами, які постійно супроводжують вузькі стереотипні теми. Люди, далекі від колоритного життя фантазії, замкнені в собі й не можуть розкрити своє бажання здійснення мрій. Фантазія, яка в нашій уяві торкається багатьох питань, також вживається в реальність і забезпечує его матеріалом для роздумів. Це багате кольорове життя фантазії дає дитині казку, яка допомагає запобігти непорозумінням у розкритті бажання здійснення мрій і направити роздуми в більш широке русло [6, с. 149-153].

Фрейд говорив, що думка – це вивчення можливостей, якими долаються всі перешкоди, наявні в ре-